

Høiesteret Hjemmel i sin Instrux, men Rigsretten har ikke Hjemmel i Grundloven til at sættes med et mindre Antal Medlemmer, end der er bestemt.

Ordføreren: Jeg skal tillade mig at bemærke, at de 3 Maaneders Børsel i vort Forslag er at regne fra Stævningens Forkyndelse, og, naar man regner fra Forkyndelsen, turde Børsellet dog maaskee ikke være saa uhenfigtsmæssigt med Hensyn til det opgivne Sted. Det er derhos, som tidligere bemærket, Tilfældet, at, naar Tilstalte ikke er tilstede, saa skal der bestikkes ham en Forsvarer, og Stævningen forkyndes for ham, og dersom Sagen da skulde træffe under saadanne Forhold, at Børsellet virkelig var for kort, vilde det jo staae i den bestiktede Sagførers Magt, at tage de Forholdsregler, som Omstændighederne maatte gjøre fornødne. Jeg erkjender meget vel, hvad der er bemærket om det Ufuldkomne med Hensyn til saadanne Tidsbestemmelser i Almindelighed. Jeg har allerede yttret, hvad jeg med Hensyn til Hertugdømmerne fandt mig foranlediget til at ytre, og jeg kan vel tænke mig, at, naar i Tiden de nuværende Forviklinger klare sig, der da kunde findes Anledning til at fastsætte en yderligere Forfrist angaaende Forholdet til Hertugdømmerne; men i Dieblisset har man troet at burde gjøre sine Indstillinger saaledes, som skeet er.

Ordf. Forsaavidt den ærede Landsstingsmand for 9de Valgkreds (Dahl) har udtalt sig om, at det maatte staae Tilstalte under en Rigsrets-sag frit for at lade optage Forhør, naar han fandt at det var tjenligt for hans Sag, maa jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at § 10 i Udkastet udtrykkeligt indeholder, at Rettergangsmaaden i de ved Rigsretten anlagte Sager er i Almindelighed den samme, som finder Sted ved Høiesteret i Forbrydelsessager, hvilket Udtryk „Forbrydelsessager“ Udvalget har foreslaaet ombyttet med „offentlige Sager“. Men i offentlige Sager er det udenfor den vedtagne Orden, at Tilstalte selv lader optage Forhør noget Sted, hvorimod det er Retten, som leder Undersøgelserne og foranstalter de Forhør optagne, som den maatte ansee fornødne (Dahl: Nei!). Jeg skjønner derfor ikke, at den Ret kan tilkomme Tilstalte, selv at lade

optage Forhør, hvorimod han har at andrage for Retten, at han anseer saadanne Forhør gavnlige, og Retten vil da foranstalte det videre Fornødne.

Ordf. I det jeg i det Væsentlige maa henholde mig til hvad den ærede Ordfører, og hvad et andet æret Medlem af Udvalget (Ordf.) har yttret, skal jeg kun tilføie nogle faa Bemærkninger. Hvad § 13 angaaer, har Udvalget fornemmelig seet paa, at Børsellet bliver saa overeensstemmende med de almindelige Love som muligt, og derhos, saavidt Forholdene tillade det, tilstrækkeligt for Vedkommende, uanseet de praktiske Vanskeligheder, som kunde møde ved, at man kom til at give et længere Børsel, end der maaskee efter Sagens virkelige Bessaffenhed behøvedes. Dette er vistnok ikke af megen Betydning, da det vil være et yderst sjældent Tilfælde, at man kunde med Nytte foretage en saadan Sag imod en Person, som ikke opholdt sig indenfor Rigets Omraade. Derimod er man ikke gaaet ind paa alle de Forandringer, som kunde være hensigtsmæssige, for at skaffe Børsellet en fuldkommen Forholdsmæssighed; thi det vilde da blive aldeles uovereensstemmende med Lovens almindelige Regler om Børsel. Saaledes vilde i sig selv Intet være naturligare, end at En, der opholdt sig i Sverrig, navnlig i det sydlige Sverrig, skulde have et langt kortere Børsel end 3 Maaneder, men efter de sædvanlige Regler gives der et meget længere Børsel for den, der opholder sig udenfor Riget, nemlig 1 Aar, og i denne specielle Lov, hvor Spørgsmaalet om Børsellets Længde dog kun overmaade sjældent har praktisk Vigtighed, at gjøre mange indgribende og forviklende Forandringer i det, Landets almindelige Love have foreskrevet, det har man ingenlunde kunnet finde passende.

Hvad det nye Forslag angaaer, som er Gjenstand for det 47de Afstemningspunkt, da har Udvalget fundet det aldeles nødvendigt. Man maa dog tænke sig, at en saadan Sag, som den, der efter Grundloven kan blive at forfølge ved Rigsretten, kunde komme til at være mange Uger, ja hele Maaneder, — man har Exempler derpaa ved de politiske Sager, der have været foretagne i den franske Paris-